

her; naar man undtager en halv Snees Byer her i Landet, som have fra 5,000 til 10,000 Indvaanere, vil den anden langt større Deel af Kjøbstæderne kun tælle, meget faa Valgbare, og de faa, som man finder i disse Kjøbstæder, bestaae for det Første af de Embedsmænd, hvis Gage er over 1,200 Rd. og saaledes berettiger dem til at komme i Betragtning, og dernæst af de enkelte større Handlende, som paa Grund af deres store Virksomhed svare en betydelig Skat, men netop disse Sidste have overordentlig stor Utilbøielighed til og Frygt for at modtage Valg til en Kommunalbestyrelse, fordi deres egne Forretninger optage al deres Tid, og de derfor frygte for at spille den. For at vise, hvorledes Forholdet i saa Henseende stiller sig, skal jeg tillade mig at anføre et Par Exempler, som jeg har taget af Listen over de Valgbare i 6te Landsthingskreds; der seer man for det Første, at Odense, som jo efter Kjøbenhavn er den største By her i Kongeriget, og som de andre Kjøbstæder ikke kunne staae i Righed med, da den dog i det Mindste har flere tusinde Indvaanere mere end den, der følger næstefter, er opført paa Listen med 47 Valgbare — det er en By paa henved 15,000 Indvaanere — og blandt disse 47 Valgbare findes der naturligtviis en heel Deel Embedsmænd, men Resten, i det Mindste den større Deel af Resten, bestaaer, som jeg før nævnte, af større Handlende, et Par Fabrikere, Apothekere, Gjæstgivere osv.; af Haandværkere findes der derimod i selve denne store By kun 5 Valgbare. Seer man nu hen til de mindre Byer, saa finder man i een By 16 Valgbare, hvoraf de 6 ere Embedsmænd, i en anden 12 Valgbare, hvoraf de 4 ere Embedsmænd, i en tredje 8 Valgbare og i en 4de 5 Valgbare, hvoraf de 3 ere Embedsmænd; man vil altsaa see, at der er meget Faar at vælge imellem. Men selv affect deraf, kan jeg ikke indsee nogen Grund, hvorfor man nu vil forandre den Beslutning, som blev vedtaget her ved Sagens anden Behandling, og forhøje Valgbarheds-census i en saa urimelig høj Grad for Kjøbstæderne; jeg hørte i det Mindste ikke en eneste Stemme dengang herved fra Regjeringens eller fra Thingets Side, som hittede sig mod, at den var for lav, og at man burde sætte den

høiere; hvorfor vil man saa nu gaae hen og paalægge Kjøbstadborgerne en højere Valgbarheds-census? Det er blevet mig sagt af de Folk, jeg har talt med derom: „der vil dog altid kunne findes et Par Mænd i Amtets Kjøbstæder, som ere valgbare; og som man saaledes kan tage dertil“; men naar man i et Amts Kjøbstæder har flere Hundrede at vælge imellem, saa kan man dog lettere finde et Par Mænd, som man efter det Kjendskab man har til dem, efter den borgerlige Stilling, de have, og efter den Dydighed, de have udvist i andre kommunale Bestillinger, har Tillid til, end naar man f. Ex. kun har 30 eller 40 at vælge imellem. Jeg skal nu ikke videre opholde mig herved, men henviise til det ærede Things-Retsfærdighedsfølelse, som det kan ansee det ret og billigt at paalægge Kjøbstæderne for Halvdelen af alle dem, de have at sende til Amtsrådet, en saa høj Valgbarheds-census, og jeg skal derfor tillade mig at bede de Herrer, der forøvrigt ville stemme for de 10 Medlemmers Forslag til § 2, om ogsaa at ville stemme for det af os stillede Underændringsforslag.

Bonne: Efterat det foreliggende Forslag saa ofte har været fremlagt her i Thinget, har jeg næret det Haab, at det i Aar vilde komme ud som Lov; jeg har næret dette Haab, navnlig for at Kjøbstæderne derved kunde komme i Besiddelse af de Goder, der efter min Formening vilde opnaaes ved denne Lov. Det forekommer mig, at det er en naturlig Ordning, en naturlig Samvirken, som ved samme eftertragtes mellem Landkommunerne og Kjøbstadkommunerne. — Hvad den største Deel af de foreliggende Ændringsforslag angaaer, da ville de fornemlig være afhængige af, hvilken Skikkelse § 2 faaer, og jeg vil haabe, at den bliver forandret; thi det Forslag, som blev vedtaget ved Sagens foregaaende Behandling, anseer jeg for aldeles ubrugeligt, navnlig den Bestemmelse deri, hvorefter enkelte Pladser skulle besættes med Mænd, der ere i Besiddelse af 20 Tdr. Hartkorn. Det er vistnok aldeles utvivlsomt, at der i enkelte Amter kun findes meget faa af Beboerne, som ere i Besiddelse af et saa stort Antal Tønder Hartkorn, og det er som Følge deraf unaturligt at bestemme, at enkelte